

„Въ доспѣхы вѣры грудь одѣнь
И съ Богомъ исполненъ державный!
О Русь, великъ грядущій день,
Вселенскій день и православный!

Велики мѣже, славяни, въ продължение на половина вѣкъ непрѣстанали да напомнюватъ на руския народъ за светото му историческо призвание, да бъдатъ неговото сръдце къмъ великия подвигъ на любовь, братство и вѣра въ успѣха на светото дѣло — освобождението на братята българи. Съ благоговѣйна признателность ще спомнимъ за ония славни славянски ратоборци: Аксакова, Самарина, Погодина и цѣла редица имена на велики мѣже, които вложиха въ сферата на руското народно самосъзнание всичкитѣ си сили, душа и божи дарби, — подготвиха почвата, за да ги послѣдва цѣлиятъ руски народъ, като му разкриха цѣлъ непознатъ миръ на братски връзки и братска света длъжностъ. Всичката мѣдростъ и благовѣсть на славянитѣ ратоборци проникна дълбоко и нашироко въ народното съзнание, въплотени вече въ неговия животъ и дѣла. Отзвукътъ на това единство съ народното съзнание, се е простиралъ почти отъ брѣговетѣ на Ледовития океанъ до Черното море и отъ Бугъ до Амуръ; такъвъ строненъ хоръ отъ милиони умове и сърдца — само по себе е колосално, величествено нравствено явление, което подига духа.*

При това общо всенародно съчувствие славнятъ руски народъ, воденъ отъ високоблагородни стремежи, поде кръстоносенъ походъ въ полза на каузата на страждущитѣ едноплеменни и едновѣрни братя; той

* И. С. Аксаковъ, рѣчь, 17 априлий 1877 год.